

РЕШЕНИЕ

№ 12387

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 155 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

при участието на секретаря БЕЛОСЛАВА В. ИСПИРИДОНОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЯ П. СТОЯНОВА Гражданско дело №
20221110107572 по описа за 2022 година

РЕШИ:

Р Е Ш Е Н И Е

№

13.07.2023 година

град София

В И М Е Т О   Н А   Н А Р О Д А

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД
състав

III ГО, сто петдесет и пети

На шести април

две хиляди двадесет и трета година

в публично заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

Секретар Белослава Испиридонова

като разгледа докладваното от съдия Петя П. Стоянова
гражданско дело номер 7572 по описа за 2022 година на СРС, 155 състав,
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на ЗАД “....” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., против ЗАД “....” АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. .... Ищецът, чрез процесуалния си представител, твърди, че на 05.04.2021 г., в гр. Варна, в района пред блок 119, лек автомобил „Нисан Екстрейл“, с рег. № В3930ТА, управляван от Й. М., при извършване на маневра движение на заден ход ударил в задната лява част паркираният товарен автомобил „Фиат Дукато“, с рег. № СВ6197МХ, при което били причинени вреди. За настъпилото ПТП бил съставен двустранен констативен протокол за ПТП от 05.04.2021 г. Също така твърди, че към момента на настъпване на ПТП-то по отношение на лек автомобил „Фиат Дукато“, с рег. № СВ6197МХ, имало валидна застраховка „Каско“, сключена с полица № 0020110202000535 от 23.29.2020 г., с период на покритие от 01.10.2020 г. до 30.09.2021 г., а по отношение на лек автомобил „Нисан Екстрейл“, с рег. № В3930ТА, имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника. Излага твърдения, че по повод подадено уведомление за щета при ищеца била образувана преписка по щета № 0020-110-0100-2021, по която ищецът платил на увреденото лице обезщетение в размер на 1 147,34 лв. По повод на отправена регресна покана за плащане на сумата от 1 162,34 лв., представляваща платеното застрахователно обезщетение и направените ликвидационни разноси, ответникът отказал възстановяване на платеното застрахователно обезщетение. За изпадането в забава ответникът дължал и лихва за забава. Моли съда да постанови решение, с което да осъди ЗАД “....” АД да заплати на ЗАД “....” АД сумата от 1 162,20 лв., представляваща платеното застрахователно обезщетение по щета № 0020-110-0100-2021, сумата от 158,20 лв., представляваща дължимата лихва за забава за периода от 13.10.2020 г. до 14.02.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска – 15.02.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, както и направените по делото разноси. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба. Моли съда да уважи исковите претенции, претендира направените по делото разноси.

В законоустановения срок е постъпил отговор на исковата молба по смисъла на чл. 131 от ГПК от ответното дружество ЗАД “....” АД. Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва исковите по основание и размер. Не спори наличието на застрахователно отношение спрямо лек автомобил „Нисан Екстрейл“, с рег. № В3930ТА, по полица № ВГ/30/120001521433, както и извършеното плащане от ищеца на автосервиз на сумата от 1 147,34 лв. Оспорва наличието на вина у водача на лек автомобил „Нисан Екстрейл“, както и механизма на реализиране на ПТП-то. Оспорва наличието на елементите от фактическия състав на деликта. Твърди, че вината за ПТП-то е на водача на товарен

автомобил „Фиат Дукато“, който е увредил застрахования при ответника лек автомобил. При условие на евентуалност прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат. Оспорва изложените твърдения в исковата молба, както и размера на претендираното обезщетение като прекомерен. Излага подробни съображения. Моли съда да отхвърли предявения иск, претендира направените по делото разноски. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ответникът, чрез процесуалния си представител, поддържа отговора на исковата молба. Моли съда да отхвърли исковите претенции, претендира направените по делото разноски.

Така предявените искови претенции са с правно основание чл. 412, ал. 1 от КЗ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД. Направено е възражение по чл. 51, ал.2 от ЗЗД, както и искане по реда на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени съобразно разпоредбата на чл. 12 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приетия като доказателство заверен препис от двустранен констативен протокол за ПТП от 05.04.2021 г., се установява, че на 05.04.2021 г. в гр. Варна, ж.к. „Младост“, бл. 119, е било реализирано ПТП с участници: лек автомобил „Нисан Екстрейл“, с рег. № В3930ТА, управляван от собственика Й. М., и паркиралия товарен автомобил „Фиат Дукато“, с рег. № СВ6197МХ, собственост на Български пощи, при което били причинени вреди.

От приетия по делото като писмено доказателство заверен препис от застрахователна полица № 0020110202000535 от 23.29.2020 г., е видно, че между „ОББ Интерлийз“ ЕАД, в качеството му на собственик на товарен автомобил „Фиат Дукато“, с рег. № СВ6197МХ, и ищцовото дружество, е бил сключен договор за застраховка „Каско“ със срок на покритие от 01.10.2020 г. до 30.09.2021 г.

От представената и приета като доказателство по делото справка от Гаранционния фонд е видно, че по отношение на лек автомобил с рег. № В3930ТА, е имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника, с период на покритие от 04.06.2020 г. до 04.06.2021 г.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че при „...“ АД е била образувана преписка по щета № 0020-110-0100-2021, по повод постъпило уведомление, по която щета на 13.08.2021 г. застрахователят е платил обезщетение в размер на 5 254,17 лв. по опис по сметката на сервиза, извършил ремонта - „Карколор“ ЕООД, като от приложения опис се установява, че в същия е включена процесната щета в размер на 1 147,34 лв.

От представената и приета по делото покана е видно, че на 07.09.2021 г. ищецът е поканил ответника да възстанови платено застрахователно обезщетение по щета № щета № 0020-110-0100-2021 в размер на 1 162,34 лв., с включени ликвидационните разноски в размер на 15 лв., поканата получена от ответника на 09.09.2021 г.

От приетото по делото заключение на вещото лице по назначената съдебна

автотехническа експертиза, неоспорено, което съдът възприема като обективно и безпристрастно, се установява механизмът на настъпилото ПТП, съответствие на описаните в опис-заключение на застрахователя щети на механизма на ПТП-то, както и стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие, като стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие по средни пазарни цени на материалите и труда, необходим за отстраняване на повредите по товарен автомобил „Фиат Дукато“, с рег. № СВ6197МХ, при ремонт с нови части без начислен ДДС е 951 лв., а с начислен ДДС – 1 147,20 лв. Вещото лице също така установява, че стойността на разноските, които застрахователят обичайно прави за определяне на застрахователното обезщетение и за приключване на щетата е от 10 до 20 лв., средно 15 лв.

От разпита на свидетеля Ж. се установява, че същият е участвал в ПТП преди около година и половина, а мястото, където е станал инцидентът е било в гр. Варна, кв. „Младост“, блок 116, под който има пощенски клон, до който свидетелят доставял пратки. Свидетелят трябвало да излезе на заден ход. На мястото имало две коли, една от които била джип. При потегляне, джипът ударил управляваният от свидетеля автомобил. Установява, че след инцидента участниците съставили констативен протокол, като не е имало спор за вината. Водачът на другия автомобил признал вината си. Свидетелят също така установява, че е подписал двустранния констативен протокол за водач „Б“. Съдът възприема изцяло показанията на свидетеля като кореспондиращи на събраните по делото доказателства.

При така установената фактическа обстановка за съда се налагат следните изводи:

По делото е безспорно установено, че към момента на настъпване на застрахователното събитие е било налице валидно застрахователно правоотношение между увреденото лице и ищцовото застрахователно дружество.

Съгласно разпоредбата на чл. 412, ал. 1 от КЗ се урежда регресното право на застрахователя по имуществена застраховка „Каско“ да претендира платеното от третото лице, причинило повредата на застрахованата вещ или от неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“. Застрахователят, който е платил обезщетение, встъпва в правата, които застрахованият има срещу третото лице или неговия застраховател.

От представените по делото писмени доказателства е видно, че ищцовото дружество и собственикът на увредения лек автомобил са имали сключен договор за застраховка „Каско“. В срока на действие на договора и в рамките на покритите от застраховката рискове, застрахованият автомобил е бил увреден, в резултат на настъпилото ПТП, при което са нанесени щети на товарен автомобил „Фиат Дукато“, с рег. № СВ6197МХ. На основание сключения договор за застраховка „Каско“ и настъпило застрахователно събитие ищцовото дружество е платило обезщетение в размер 1 147,34 лв., като е направило и ликвидационни разноски в размер на 15 лв., видно от събраните доказателства. Предвид извършеното плащане, ищецът е встъпил в правата на застрахования срещу ответника, в качеството му на застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на прекия причинител на вредите.

Ищецът, в качеството му на застраховател по имуществена застраховка, изплатил застрахователно обезщетение на увреденото лице, може да предяви вземанията си по реда на чл. 412, ал. 1 от КЗ направо към застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на причинителя на вредите. Съгласно последната разпоредба застрахователят по имуществена застраховка встъпва в правата на увреденото застраховано лице до размер на платеното застрахователно обезщетение и обичайните разходи за определянето му. Съдът, с оглед на събраните доказателства, включително и изслушаното заключение на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза, приема, че вредите – предмет на обезвреда от застрахователя, са в причинна връзка с настъпилите вреди в резултат на ПТП, като в конкретния случай причина за настъпилото ПТП са действията на водача на лек автомобил „Нисан Екстрейл“, с рег. № В3930ТА. По отношение на размера на вредите, съдът приема, че те възлизат на 1 147,20 лв., видно от заключението на вещото лице по назначената експертиза, което съдът цени наред с останалите събрани по делото доказателства. Ето защо и в полза на увреденото лице, в случая собственика на автомобила, е възникнало право да иска обезвреда на основание чл. 45 от ЗЗД. С оглед на извършеното плащане и встъпването на застрахователя в правата на застрахованото лице срещу застрахователя на причинителя на вредата, съдът намира, че са налице условията за ангажиране на отговорността на ответника, съгласно чл. 412 от КЗ.

С оглед на изложеното по-горе съдът приема, че е налице фактическия състав на чл. 412 от КЗ и в полза на ищеца е възникнало право да встъпи в правата на пострадалото лице до размера на обезщетение на стойност 1 147,20 лв. и на направените ликвидационни разходи от 15 лв. или обезщетението е в общ размер от 1 162,20 лв. Следователно претенцията се явява основателна и доказана до претендирания размер от 1 162,20 лв.

За да бъде уважено направеното от ответника възражение за съпричиняване на вредоносния резултат е необходимо увреденият да е допринесъл чрез поведението си за настъпване на вредите. Съдът приема, че е в конкретния случай не е налице съпричиняване на вредоносния резултат по отношение на лицето, управлявало увредения лек автомобил, доколкото съобразно с разпределената по чл. 154 от ГПК доказателствена тежест, ответникът не доказва съпричиняване на вредоносния резултат. Ето защо възражението като неоснователно следва да бъде оставено без уважение.

С оглед основателността на претенцията за заплащане на платеното от застрахователя обезщетение, съдът намира за основателна претенцията за присъждане на лихва за забава по чл. 86 от ЗЗД. Съдът приема, че правото на регрес е възникнало от датата на плащането, но длъжникът по него не е в забава от този момент. Съгласно чл. 86 от ЗЗД при неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. В случаите, когато няма определен ден за изпълнение, какъвто е настоящият, длъжникът изпада в забава след като бъде поканен от кредитора по смисъла на чл. 84, ал. 2 от ЗЗД. Предвид изложеното вземането за лихва върху главницата от 1 162,20 лв. е основателно, считано от получаване на поканата до окончателното уреждане на взаимоотношенията между страните. От събраните по делото писмени доказателства се

установява, че ответникът е бил уведомен на 09.09.2021 г. Ето защо исковата претенция се явява основателна за периода от 13.10.2021 г. до 14.02.2022 г., като за периода от 13.10.2020 г. до 12.10.2021 г. претенцията следва да бъде отхвърлена като неоснователна. На основание чл. 162 от ГПК и при използване на счетоводна програма, съдът определя размера на лихвата за забава върху главницата от 1 162,20 лв. в размер на 40,36 лв. Исковата претенция като основателна и доказана следва да бъде уважена за сумата от 40,36 лв., като за разликата над тази сума до размера от 158,20 лв. следва да бъде отхвърлена.

Съдът намира за неоснователно искането за заплащане на законната лихва върху главницата, считано от предявяване на исковата претенция – 15.02.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, като вземането е погасено чрез прихващане преди предявяване на иска, поради което същото следва да бъде отхвърлено.

По отношение на искането за присъждане на направените по делото разноски от процесуалния представител на ищцовото дружество, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, съдът намира същото за основателно, съразмерно с уважената част от исковите претенции, като в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в размер на 874,32 лв., от които: сумата от 100 лв. – платена държавна такса, сумата от 300 лв. – платено възнаграждение за вещо лице, сумата от 80 лв. – платено възнаграждение за свидетел и сумата от 480 лв. – платено адвокатско възнаграждение.

По отношение на направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на направените по делото разноски, на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК, съдът намира същото за основателно, съразмерно на отхвърлената част от исковите претенции, като в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 8,92 лв. от общо направените разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

С оглед на гореизложеното, Софийският районен съд, 155 състав,

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА ЗАД “....“ АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., ДА ЗАПЛАТИ на ЗАД “....” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., сумата от 1 162,20 лв. /хиляда сто шестдесет и два лева и двадесет стотинки/, представляваща платеното застрахователно обезщетение по щета № 0020-110-0100-2021, сумата от 40,36 лв. /четиридесет лева и тридесет и шест стотинки/, представляваща дължимата лихва за забава за периода от 13.10.2021 г. до 14.02.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска – 15.02.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, а на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 781,16 лв. /седемстотин осемдесет и един лева и шестнадесет стотинки/, представляваща направени по делото разноски, като ОТХВЪРЛЯ исковата претенция за лихва за забава за сумата над 40,36 лв. до размера от 158,20 лв. /сто петдесет и осем лева и двадесет стотинки/, както и за периода от 13.10.2020 г. до 12.10.2021 г.

ОСЪЖДА ЗАД “....” АД, с ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., ДА ЗАПЛАТИ на ЗАД “....“ АД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., на

основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК, сумата от 8,92 лв. /осем лева и деветдесет и две стотинки/, представляваща направени по делото разноси.

Присъдената сума може да бъде внесена по сметка на ищеца: IBAN: BG52 SOMB 9130 1032 5939 09, открита в „Общинска банка” АД.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____